

Democritische Tafelliedjes

Jan van Walré en Adriaan Loosjes

bron

Jan van Walré en Adriaan Loosjes, *Democritische Tafelliedjes*. Vincent Loosjes, Haarlem 1822

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/walr009demo01_01/colofon.php

© 2013 dbnl

dbnl

['t Is Democriet niet onbekend]

Wijze: *Femmes voulez vous éprouver.*

't Is DEMOCRIET niet onbekend,
Dat, in veel Nederlandsche kringen,
Men 't oud gebruik glad is ontwend,
Van aan een' gullen disch te zingen;
En dat, zoo 't al nog eens geschiedt,
Uit een begaafde maagden-gorgel
Vaak rijst een onverstaanbaar Lied,
Met toonen, als van 't kunstigst orgel. (*tweem.*)

't Is d' ouden Man ook lang berigt,
Dat, wie op de oude wijs moog' klinken,
Het menig aan den disch ontslicht,
Wil men nu nog *condities* drinken;
En toch komt hij nu voor den dag
Met TAFELLIEDJES.... hoe vermetel!
Meent hij de Mode, door zijn' lach,
In eens te werpen van haar' zetel? (*tweem.*)

O, neen! hoe vaak hij vrolijk lacht
Met Modes vreemde en zotte kuren,
Hij weet te wel, wie haar veracht',
Haar rijk zal eeuw bij eeuw verduren;
Maar hij weet tevens en gewis,
Dat, even, als bij al zijn Kindren,
Een hartlijk Liedjen aan den Disch
De Tafel-vreugd nooit zal vermindren. (*tweem.*)

Hij weet, hoe ouderwetsch het schijn',
Dat voor zijn Kroost, bij dischvermaken,
Een woord van pas bij 't glaasje wijn
Het Bacchus-vocht doet beter smaken:
Dat, als het bij een teug gedenkt
Aan Vaderland, aan Gade of Vrinden,
Aan 't heil, dat hun deze aarde schenkt,
Die banden zich nog meer verbinden. (*tweem.*)

Wie dan met hen steeds vrolijk drinkt
En klinkt in Nederlandsche kringen;
Wie, wijl genot op 't aanschijn blinkt,
Een TAFELLIEDJE meê wil zingen,
Heffe uit dit Liedenboekjen aan,
En wat hij immer moet verkroppen,
Zijn geest zal DEMOCRIET verstaan,
Zijn hart voor ware blijdschap kloppen, (*tweem.*)

Maar, wie, op muggenziften leep,
Steeds ieder woordje naauw wil wikken,
Die gaam zelfs ieder lettergreep
Een etmaal voor en na zou likken,
Hij zinge deze Liedjes niet,
Hij zou nooit aan den toon gewennen,
Hij leert den geest van DEMOCRIET,
Hoe oud hij wordt, toch nimmer kennen, (*tweem.*)

Doctor Snel.

Wijze: *Lijsje sliep in 't bosch in 't lommer.*

'k Zal geen' geleerden twist beslechten,
Over het gulle DOCTOR SNEL :
'k Laat de geleerden liever vechten,
Maar ik voor mij, ik weet het wel;
't Mag Doctors keukenmeid dan wezen,
Of een pottebakker SNEL ;
Ik weet het wel, ik weet het wel,
Ik stel mij geen partij in dezen,
Ik weet het wel, ik weet het wel,
Zonder dat ik me als regter stel.

Vrolijkheid bij de dischgenooten,
Vreugde en blijdschap zonder tel,
't Eerste glaasje vol gegoten,
Dat is bij mij de DOCTOR SNEL ;
Hollands beker ingeschonken,
Kweekt in 't hart vreugde zonder kwel;
Het DOCTOR SNEL, het DOCTOR SNEL,
Wordt in één teugjen uitgedronken!
Het DOCTOR SNEL, het DOCTOR SNEL,
Volgt steeds na de eerste tafelschel.

De spijs moog' DOCTORS NEL bereiden,
Die aan elks grage maag voldoet,
't Glas, dat 'op tafel ons komt beiden,
Acht ieder een nog grooter goed:
Niemand kan zonder drinken eten,
Dus vooraf een DOCTOR SNEL!
Ik weet het wel, ik weet het wel,
Niemand zal dit hier ooit vergeten;
Ik weet het wel, ik weet het wel,
Wat ik gevoel bij de eerste schel.

Ook bij de Democrietelingen
Is dit gevoel geen ijdel spel;
Wie zou dus niet ter eere zingen
Van het beroemde DOCTOR SNEL?
Wie, aan den gullen disch gezeten,
Wenscht niet vooraf een DOCTOR SNEL?
Elk weet het wel, elk weet het wel,
Mogt niemand onzer 't ooit vergeten!
Elk weet het wel, elk weet het wel,
Van wat waardij is DOCTOR SNEL.

Ons smakelijk eten.**Wijze: *Mon système est d'aimer le bon vin.***

Vrolijk en tevreden met ons lot,
Geeft ons kracht, gezondheid en vermogen.
Om uit éénen wel bereiden pot,
Hoe gering, te spijzen met genot.
Die zijn maag met honderde van spijzen
Opvult en gestaâg is op den tril,
Hij verdient den naam niet van een' wijzen,
Die lang leven en genieten wil.
Vrolijk, enz.

Hij, die op den duur wil smaaklijk eten;
Moet, voldaan ook met een klein gewin,
Bij zijn gade en kroost ten disch gezeten,
Eenvoud leeren aan zijn heel gezin.
Vrolijk, enz.

Dit maakt bij den bakker en den slager
't Rekeningetje wel eens wat vet,
Maar bij doctor en aptheker mager,
En dat's 't ware der gezondheidswet.
Vrolijk, enz.

Maandlijks eens te gast bij goede vrienden,
Waar gezelligheid en ware vreugd
Aan den disch bestendig zijn te vinden,
Is hetgeen ons hart altoos verheugt;
En ons, weltevreden met ons lot,
Krachten geeft, gezondheid en vermogen,
Om meer, dan uit éenen enklen pot,
Lekkertjes te spijzen met genot.

Kom! een gulle teug, op 't *smaaklijk eten*;
Uit een helder ingeschonken glas,
Na de soep vooral nooit te vergeten;
Dan herhalen wij nog lang van pas:
Vrolijk en tevreden met ons lot,
Geeft ons kracht, gezondheid en vermogen,
Om uit éénen wel bereiden pot,
Hoe gering, te spijzen met genot.

Democriet.**Wijze: Je suis nè natif de Ferrare.**

Voor d'ouden Lord, dien wij vereeren,
Van wien wij regt genieten leeren,
Den wijzen Lagcher, d'Abderiet,
Klink' hier ons aller glas en lied! (*tweem.*)
Hij hechtte aan gulle scherts meer waarde,
Dan aan al 't klatergoud der aarde;
Hij bande kwelling en verdriet;
LEVE DE GEEST VAN DEMOCRIET! (*tweem. chor.*)

Het *ken u zelven* was zijn leering;
 Zijn groote grondslag Zelfsbeheering;
 'Zoo kwelt ons (sprak hij) 't mal gebied
 Van eigen drift of zwakheên niet!' (*tweem.*)
 En wat zou dan de rest ons storen?
 Zei SALOMO niet lang te voren:
 "t Is ijdelheid, al wat men ziet!"
 LEVE DE GEEST VAN DEMOCRIET! (*tweem. ch.*)

Tot blij genot is niet veel noodig;
 De weelde en omslag overbodig;
 Wie zich in 't goud begraven ziet,
 Die ademt zeker 't luchtigst niet (*tweem.*)
 De schatten zijn de klip der reden;
 Hij's rijk, die, met zijn deel tevreden,
 Daarvan, zoo veel hij kan, geniet;
 LEVE DE GEEST VAN DEMOCRIET! (*tweem. ch.*)

O, broers! laat ons den ouden Wijzen
 Niet slechts met ijd'le klanken prijzen,
 Vergeet de artikeltjes ook niet,
 Die ge in zijn' katechismus ziet! (*tweem.*)
 Laat niets uw goede luim bederven;
 Knijst niet, maar licht om die 't verkerven;
 Juicht, spijt den druiloor HERACLIET,
 LEVE DE GEEST VAN DEMOCRIET! (*tweem. ch.*)

En zien we ons hoopje soms bespotten
 Door groote of kleine wijze zotten,
 Wier waan verguizende op ons ziet,
 't Rake onze koude kleëren niet! (*tweem.*)
 Kwakzalverij moet nooit ons treffen;
 Hij moet zich boven haar verheffen,
 Die 't stelsel mint van d' Abderiet,
 LEVE DE GEEST VAN DEMOCRIET! (*tweem. ch.*)

Het vaderland en de koning.**Wijze: *Pour un peuple aimable et sensible.***

Als bij den wijn, in vriendenkringen,
De vreugde in hart en hoofd gebiedt,
Dan moet de Nederlander zingen,
Al is het vaak een kunstloos lied;
Het bloed stroomt sneller door zijn aadren,
Een edel vuur ontgloeit zijn borst;
En, denkende aan den roem der vaadren,
Zingt hij zijn *Vaderland en Vorst.* (tweem.)

Hij moge 't zoet der vriendschap roemen;
 En zingen 't heil van d' echten band,
 Of kroonen Amors beeld met bloemen,
 Maar nooit vergeet hij 't Vaderland.
 Hij voelt een tintlend vuur in de aadren,
 Een vuur, dat d' eersten WILLEMS borst
 Ontgloeide, aan 't hoofd der dappre vaadren,
 En zingt zijn *Vaderland en Vorst. (tweem.)*

Roemt vrij, o volken! op uw waarde,
 Op grootheid, deugd of heldenmoed;
 Geen volk bestaat er op deze aarde,
 Waar Neêrlands volk voor onderdoet:
 Nog woont hier 't waardig kroost der vaadren,
 Voor 't eedle en goede klopt hun borst,
 En 't bloed stroomt sneller hun door de aadren,
 Bij 't lied voor *Vaderland en Vorst. (tweem.)*

Het erf der Belgen en Bataven
Bedreigde en dood en slavernij;
Maar 's Vorsten Zoon, aan 't hoofd der braven,
Vocht, bij den Viersprong, stout ons vrij:
Daar vloot het bloed uit helden-aadren;
Maar onverdoofd gloeide in hun borst
Het vrijheidsvuur der dappre vaadren,
Luid klink' dan 't lied; voor *Land en Vorst!* (*tweem.*)

Koophandel en zeevaart.**Wijze: *Wat is het schoon, het menschdom te verpligten.***

Lof zij den held, die, steunende op zijn krachten,
Het eerst stapte in een' hollen boom,
Die zee en vloed en stormen dorst verachten:
En worstelde met wind en stroom.
Deez' grooten held, hem eeren wij, } *tweem.*
Als d'oesprong van de Koopvaardij. } *tweem.*

Des menschen geest, te binden noch te teuglen,
Streeft voort, tot hij zijn doel genaakt;
De boom wordt schip, het schip krijgt roer en vleuglen,
En zeilt, schoon mast en touwwerk kraakt:
Het zweeft en streeft op d'Oceaan,} *tweem.*
En keert, met schatten volgelaân.} *tweem.*

Lof zij gebragt u, Zeevaart! en u, Handel!
Gij maakt de volken vrij en groot;
Gij stort geluk op ieders weg en wandel,
En overvloed in onzen schoot:
De Handel vrij van juk en band} *tweem.*
Schenkt welvaart aan het vaderland.} *tweem.*

Met éénen band bindt gij de volken zamen,
Gij kweekt de kunsten door uw hand:
Al wat gij doet en werkt, en wilt beramen,
Brenge zegen aan voor elken stand.
Waai uit, waai uit, o Neêrlands vlag! } *tweem.*
En staaf den roem van 't Zee-gezag. } *tweem.*

Komt, broeders! komt, de glazen volgeschonken.
Dat Koop-, dat Zeevaart welig bloeij!
Op haar behoud den beker leêg gedronken.
Eens word' zij vrij van vreemde boei!
De Handel vrij van juk en band, } *tweem.*
Schenkt vol genot aan Nederland. } *tweem.*

Kunsten en wetenschappen.**Wijze: *Je ne suis qu'une Bergère.***

Zingt den lof der schoone Kunsten,
Zingt den lof der Wetenschap,
Wijdt een teug aan hare gunsten,
Uit den Hippocreenschen nap.
Kennis moog' de vreugd ons leeren,
Zij behoedt voor mom en schijn;
Wie haar' invloed voelt vermeêren,
Kan, in ramp zelfs, vrolijk zijn.

Stroome, in liefelijke zangen,
Vreugd-genot van onze lier;
Dat de Wijsheid onze gangen
Lagchend door haar' tempel stier';
Dat, in onverflaauwbre verven,
Schilderkunst ons 't schoone maal';
Wijsbegeerte menigwerven
Ons op levenslust onthaal'!

't Beeld der deugd sta voor onze oogen,
Als gebeiteld in arduin;
Haar vervrolijkend vermogen
Vlecht' het veil om onze kruin:
Zij schenkt aan de kunst haar waarde,
Want het is zoo waar als wis,
Dat de grootste Kunst op aarde
't Deugdzaam vrolijk wezen is.

Gloeg' voor Wetenschap en Kunsten
't Vuur dan in ons aller borst;
Loov' Minerva's, Febus gunsten
Ieder, wie naar wijsheid dorst:
Maar wat kennis we ook vergâren,
Of 't ons veel of weinig kost',
't Worde, o Democrietsche scharen!
In de vreugd steeds opgelost!

Neringen en hanteringen.**Wijze: *Lorsque dam une tour obscure.***

Alwaar veel volk is, is veel nering;
Getuig het kooprijk Amsterdam!
Waar handel bloeit, daar bloeit hantering
Voor Christiaan en Abraham.
Veel beter is 't te winkeliersen,
Dan wel, als brekebeen of bink,
Te vechten of langs straat te zwieren!
Weg met de kling! vivat de klink! (*tweem.*)

Klink! klink! wat komt die meid hier koopen?
Een pondje thee, een pond tabak;
Met staat niet stil, men komt bij hoopen,
't Kontante geld is in den zak!
Wij drinken dan, en doen vereering
Aan Winkelier en Ambachtsman,
Schoon elk een dief is in zijn nering,
En schraapt al wat hij schrapen kan! (*tweem.*)

Daar is nog wel een zeekre nering,
Doch daarvan spreekt men nooit hardop;
De jeugd krijgt daarvan meest de tering,
En doorgaans een' berooiden kop:
Weg met dit kwaad! - Uw glans blijv' blinken,
O Vredeson! op ieders baan!
Dan kunnen wij verheugd steeds drinken:
Elk eerlijk middel van bestaan! (*tweem.*)

De verjaring van Democriet.

Wijze: *Es kann ja nicht immer so bleiben.*

Hoe juichen niet vrienden en magen,
Wanneer men op 't jaarfeest vergaart;
Als de oude of de jonge van dagen,
Ons dierbaar, gelukkig verjaart (*tweem.*)

Men juicht, schoon hen ieder verjaren
Al nader ten grave staâg voert;
Zoo blijft men op 't heden dan staren,
En wordt door geen toekomst beroerd. (*tweem.*)

Wat zou onzen juichtoon dan hindren,
Nu DEMOCRIET, ieder zoo waard,
Weêr onder zijn lagchende kindren,
Als waar' hij nog jongling, verjaart? (*tweem.*)

Dat andren den ouderdom vreezen,
Nooit stoort hier dat denkbeeld de vreugd;
Onze Oude, hoe oud hij moog' wezen,
Behoudt steeds de krachten der jeugd. (*tweem.*)

Het altaar, der vreugde geheiligd,
Brandt hier van geslacht tot geslacht;
Voor d' ouderdom blijft men beveiligd,
Zoo lang men al boertende lacht (*tweem.*)

De verjaring van een' broeder.**Wijze: *Ils sont passés, ô ma patrie!***

Wanneer langs duizend kronkelwegen,
Of effen afgemeten baan,
Ter zijde een herberg is gelegen,
Klopt daar vermoeid de wandlaar aan;
De waard heeft naauw zijn deur ontsloten,
Of 't galmt hem toe, met luid getier,
Het blij geroep van reisgenooten:} *tweem.*
Zijt welkom hier! Zijt welkom hier!} *tweem.*

Dat welkom, broeder! rolt u tegen
Uit aller hart, uit aller mond;
De reis, volbragt langs hobbel-wegen,
Voert u ter feest in dezen stond:
En zoudt gij dan den Waard vergeten,
Die u al lagchend binnenliet,
Op 't wereldrond een beter weten,} *tweem.*
Dan DEMOCRJET? Dan DEMOCRJET?} *tweem.*

Was ginds de zon voor u verborgen,
Hier wacht u 't gloeiend avondrood,
En lustig werpt gij al uw zorgen
Ter neder in den vrienden-schoot:
Want wie er u ook 't feestlied zingen,
Geen stemt er zoo het jubellied,
Dan de opgeruimde volgelingen} *tweem.*
Van DEMOCRJET! Van DEMOCRJET!} *tweem.*

Komt, broeders! vult den vriendenbeker
Met druivenbloed, tot aan den rand:
Het geldt een' heilgen dronk voorzeker;
Komt, vat hem allen in de hand!
Moog, broeder! u geluk bestralen,
Dat vriendschaps-roos uw treden sier',
En wij den kreet nog vaak herhalen :} *tweem.*
Zijt welkom hier! Zijt welkom hier!} *tweem.*

LV en MV.**Wijze: *A moins que dans ce monastère.***

Schoon velen in 't gewoel van 't leven,
Bij voorspoedsglans en zonneshijn,
Gestaâg naar aardsche schatten streven,
En, zoo het schijnt, gelukkig zijn; (*tweem.*)
Als niet hun hart voor Lieve Vrouwen
En Mooije Meisjes vurig blaakt,
En naar haar gunst en vriendschap haakt,
Kan hun goudzucht geen zaligheên brouwen. (*tweem.*)

De Vrouw is een der eêlste gaven
Voor het genoeg van den man,
En de ondervinding moog' het staven,
Wat vreugd zij al verschaffen kan: (*tweem.*)
Haar lieflijke aard en minzaamheden,
Haar teedere omgang en haar gunst,
Bezitten de overgroote kunst,
Tot veredeling der ruwste zeden. (*tweem.*)

Wie voelt niet klaar het groot vermogen
Van schoonheid in een lieve Maagd;
Hoe krachtig spreken niet hare oogen,
Als zij onze onderscheiding vraagt? (*tweem.*)
Hoe menig wijsgeer en geleerde
Gevoelde dikwijls niet haar kracht,
En werd zoo van zijn spoor gebragt,
Dat hij boeken noch wijsheid begeerde. (*tweem.*)

Bij Meisjes en bij Vrouwen tevens
Vindt men alleen de ware vreugd;
Zij schenken ons de saus des levens,
En geven grijsaards 't vuur der jeugd: (*tweem.*)
Wie in haar bijzijn koel kan blijven,
Heeft wis een hart, zoo koud als steen;
En, woedt de ramspoed om hem heen,
Heeft hij niets, om dien weêr te verdrijven. (*tweem.*)

Nooit zal men dit te laste leggen
Aan 't kroost van vader DEMOCRIET,
Hetgeen, zoo wel in doen, als zeggen,
In 't Schoon Geslacht zijn' wellust ziet; (*tweem.*)
Komt, laat ons, alle ramp verguizend,
Den beker vullen tot den rand,
Wijl 't hart van jeugdig vuur steeds brandt,
Drinken: *Vijf en vijftig en tweeduizend.* (*tweem.*)

De gedecideerde inclinatie.**Wijze: *Te bien aimer ô ma chère Zélie.***

Heeft in het groen, wanneer de lente nadert,
De nachtegaal zijn kunstig nest gebouwd,
Dan zit hij stil, dan loert hij door 't geblader,} *tw.*
Tot hij, in 't eind, zijn weêrhelft blij aanschouwt.} *tw.*

Nu slaakt hij eerst zijn afgebeden toonen;
En meldt het luid, dat hij zijn liefde vond,
Dat zij zijn min met weêrmin wou bekroonen,} *tw.*
En de echo galmt dat schaatrend in het rond.} *tw.*

Mogt zoo uw oog den teedren gloed verraden,
Dien gij in 't hart voor 't dierbaar meisje voedt,
En gij weldra in zaligheên u baden,} *tweem.*
Als zij, naast u, god Hymen blij begroet.} *tweem.*

Zoo moeten wij dien zegetoon herhalen,
En wenschen luid, bij 't gloeijen van den wijn,
Dat ras voor u de lenteson moog' pralen,} *tweem.*
En gij, in gloed, een nachtegaal moogt zijn!} *tweem.*

De inclinatie der Ongetrouwden.

Wijze: *Femmes voulez vous éprouver.*

Wanneer de lente 't voorjaar siert
Met keur en geur en kleur van bloemen,
Als heel natuur dan hoogtijd viert,
En liefde en teêr gevoel haar roemen:
Dan stijgt de leeuwrik in de lucht,
Het schaapje gaat weêr klaver scheren,
En elk gevoelt op nieuw de zucht
En 't zoet gevoel, om te *inclineren*. (*tweem.*)

Natuur, des winters koud en koel,
Begint in 't voorjaar te herleven,
En stroomt dan, met verjongd gevoel,
Door berg en dal en bosch en dreven;
Dan wordt de liefde teêr en stout,
De vogels vrijen, kwinkeleren,
Ja, zelfs de dadelboom in 't wond
Buigt tak en blad, om te *inclineren*. (*tweem.*)

Maar ook des zomers, als natuur,
Zoo malsch, zoo warm en vruchtbaar tevens,
Gestoofd, verkwikt door 't zonnevuur,
Het waar genot verhoogt des levens;
Dan spartlen vischjes in den stroom,
Dan breekt de bloem haar' kelk wijd open,
Dan kirt nog 't duifje op bonk of boom,
En Lief de is 't landschap ingeslopen. (*tweem.*)

Doch in den winter - maar de mensch,
Hij bindt zich niet aan jaargetijden,
Zijn *inclinatie* kent geen grens,
Hij laat geen tijdperk zich ontglijden;
Hij hijgt en wenscht, hij zucht en mint,
Bij lentezon of stergeflonker,
Maar waar hem liefde zoekt of vindt,
De winternacht is 't langste donker. (*tweem.*)

Komt, dat wij dan, verheugd van geest,
Een glas op de *inclinatie* plengen,
Bij DEMOCRIET is 't vreugdefeest,
Als wij haar hulde en eerbied brengen:
De Vriendschap geeft wel ziel en kleur,
En hooger gloed en reiner leven;
Maar Liefde - knopjes, bloem en geur,
Die zeldzaam dorren, spade sneven. (*tweem.*)

Hansje in den kelder.**Wijze: *Vieillard, qui d'amour est épris.***

Hoe wij ook de sponde moog? zijn,
Aan echtlijk genot toegeheiligd;
Hoe digt ook des huwlijks gordijn
Haar voor elk bespieder beveiligt;
Het smartelijk gevoel in cenk ies
Maakt vaak, wat zoo duister was, helder;
En van echtvermaak nimmer viesch,} *tweem.*
Drinkt DEMOCRIET *Hansje in den kelder.*} *tweem.*

Hoe wilt gij, dat men 't nog verzwijg'?
 Hoe bloost gij? Hoe zoudt gij 't u schamen?
 't Zijn vruchten van strijd en van krijg,
 Die echteliên immers betamen?
 Komt, neemt dan 't glaasjen in de hand,
 En klinkt, met elk onzer, vrij helder:
 Wij vullen ons glas tot den rand,} *tweem.*
 En drinken *het Hansje in den kelder.*} *tweem.*

Die kelder, het vreedzaam verblijf,
 Ons allen ook vroeger beschoren,
 Beschutte voor koude en verdrijv',
 Wat *Hansje* in zijn' wasdom kon storen!
 Het groei' daar zoo in grootte en kracht,
 Dat steeds voor u 't uitzigt verhelder!
 En slaat eens het uur, dat gij 't wacht,} *tweem.*
 Dan spring' *Hansje* vlug uit den kelder!} *tweem.*

Het wel afloopen van het scheepje.**Wijze: *Un ancien proverbe nous dit.***

Vrienden! 't komt niet langer te pas,
Om te wijden wenschen en glas
Aan het kleine *Hansje in den kelder*;
't Weêr is goed, en 't luchtje slaat helder.
Geeft dan uw' wensch een' vrijen loop,
Meerder ruimte aan 't bloempje der hoop!

Ras, toch, wachten wij op de ree,
Van der wereld woelige zee,
Weêr een snel zeilend scheepje of schuitje:
Dan springt Hansje, 't olijke guitje,
Nu 't aan wal hem niet meer bekoort,
Als een vlugge schipper aan boord.

Vrienden! haast is 't oogenblik daar,
Weinig dagen, en 't *Scheepje* is klaar;
Sterk zij 't van knieën, kiel en velling!
Stevig de stapel, glad dé helling!
Schoon 't dan ook wat dreuning eens gaf;
't Glij voorspoedig! *Wel loop het af!*

Geboortelied.**Wijze: *Wat fiere maagd zal ooit haar hand.***

Geluk! uw telgje was volgroeid,
En wenschte 't licht te aanschouwen;
Het wilde langer niet geboeid
Der moeder smarte brouwen;
Het zocht van banden zich te ontslaan,
Vroeg zelfs niet eens verschooning;
Het klopte om vrijheid even aan, } *tweem.*
En sprong uit de enge woning. } *tweem.*

Geluk! dat niets den juichtoon stuit';
Gij zaagt uw' wensch gelukken;
Gij moogt een nieuwe kloeke spruit
Aan 't vaderharte drukken;
Die stond, met zooveel vrees verbeid,
Die vreugd of ramp kon schenken,
Heeft u het zaligst lot bereid;} *tweem.*
Gij moogt dien big herdenken.} *tweem.*

Hoe zalig klopte uw vaderhart,
Toen 't wichtje zich liet hooren;
En met een' schellen kreet van smart
U meldde, ik ben geboren!
Dien toon, die nog u vreugde biedt,
Moog' 't lagchen ras vervangen!
Leer 't aan de les van DEMOCRIET,} *tweem.*
Vroegtijdig 't zegel hangen.} *tweem.*

Uw telgje groei' gelukkig op;
In wijsheid, deugd en krachten!
Het voere uw waar geluk ten top,
't Vervulle uw hoogst verwachten!
't Strooij' bloemen, van geluk en vreugd,
In de ouderlijke woning!
't Schenke u, door ouderliefde en duegd,} *tweem.*
Uw zaligste belooning!} *tweem.*

De tabak.**Wijze: *Partant pour la Syrie.***

Een pijpje na den eten,
Is Hollands oude trant;
Wie 't smaden of vergeten,
Miskennen aard en land:
't Is nut en leerzaam tevens,
Het sterkt en streelt den mond;
Damp't de ijdelheid des levens} *tweem.*
De weidsche feestzaal rond.} *tweem.*

Als na 't genot van spijzen;
 Door Oost en West gekruid,
 De geurge wolkjes rijzen
 Ten mond en pijpkop uit;
 En onder 't vrolijk drinken
 Van menig' handels-tak,
 Doe ieder 't loflied klinken,} *tweem.*
 Varinas! uw' Tabak.} *tweem.*

Geen Amersfoortsche knasser,
 Noch viesch Kentucky-bogt,
 (Goed voor den dronken brasser,
 Aan wansmaak als verkocht)
 Moge immer walging brouwen,
 (Al duldt hen mannentong)
 Aan meisjes, noch aan vrouwen,} *tweem.*
 Zoo teêr van neus en long.} *tweem.*

Den stuggen letterzwoeger,
 Tabak! verruimt gij 't hoofd,
 En de armelijke ploeger,
 Van arbeid algesloofd,
 Van vrouw en kind omgeven,
 Steekt vrolijk 't pijpjen aan;
 En voelt de kracht herleven,} *tweem.*
 Om weêr aan 't werk te gaan.} *tweem.*

Het Curaçausch sigaartje,
 Bij 't glaasje goeden wijn,
 Moet boven 't pruimentaartje,
 Door ons gekozen zijn:
 Het zal geen maag verzuren,
 Maar streelen hart en zin;
 En tegen twalef uren,} *tweem.*
 Slaapt ieder vrolijk in.} *tweem.*

Maar wie niet houdt van smoken,
 Om, 'k weet niet, welke reên,
 Loop', als wij destig rooken,
 Voor 't scheidingsuur, niet heen:
 Ligt dat hem meer 't karotje,
 Dan 't Goudsche pijpje past:
 Ga dan zijn neus bij 't potje} *tweem*.
 Van Duinkerck vrij te gast.} *tweem*.

Tabak! wie u moog' smaden,
 Of u verkwisting noemt,
 Mag ik me aan u verzaden,
 Geen die dan meer u roemt!
 't Verfranschte meisje, of fatje,
 Zette u een' viezen neus,
 Het echt Varinas matje} *tweem*.
 Is Hollands oude keus!} *tweem*.

Wel moge het bekomen!**Wijze: *Men voer' de kudde bij elkár.***

De mensch, op SCHILLERS dichterleest,
Zij half een engel, half een beest,
Ik zal dit niet beslechten;
Maar zeker is 't, dat tong en keel
En maag, 't gehemelt, ja, elk deel
Heeft onvervreembre regten. (*tweem.*)

Aan deze regten moet voldaan,
Maar 't middelpad ook hier begaan
Door ketters en door vromen;
Hem slechts, die om te leven eet,
Niet leeft om te eten, zal elk beet,
Al smult hij, wel bekomen. (*tweem.*)

Is tusschen strot en lip en wang
Het lekker slechts één vinger lang;
Wie zou 't dan niet betoomen?
Hem toch, die 't altijd voedsel biedt,
Wat wensch men slaak', het baatte niet,
Zal 't dikwijls slecht bekomen. (*tweem.*)

De spijs geeft aan het runderdier
Een dubbel, zoo niet meer, plaisier;
Doch laat het vrij herkaauwen!
Geen onzer hoore, dit's mijn beê,
Zoo regtstreeks onder 't reine vee,
Het mogt ons slechts benaauwen. (*tweem.*)

't Is waar, een schip staat, fiks belast,
Op 't woelig water, slevig vast;
Maar wilt toch nimmer droomen,
Dat onze maag, met wijn belaân,
Bevracht met spijs, kracht geeft in 't staan,
Neen! 't zou ons slecht bekomen. (*tweem.*)

Wie matig at, wie matig dronk,
Voor min en vriendschap hartlijk klonk,
    Behoeft zulks niet te schromen;....
Maar, hoe beballast, ligt of zwaar,
Men wenscht steeds met een glas elkaâr:
    Het moge u wel bekomen! (tweem.)

Het welvaren van dezen huize.

**Wijze: *Wien Neêrlandsch bloed door de aadren vloeit;*
of
*Komt, broedren! knoopt den vriendschapsband.***

EEN GAST.

**Komt, laat ons, die hier gasten zijn,
(De Gastheer zie het aan,)
Komt, laat ons, met een' beker wijn,
Ten boorde vol gelaân,
En ingeschonken, dat het ruisch',
Erkentlijk, tot zijne eer,
De Welvaart drinken van dit Huis;
Het bloeije meer en meer!**

AL DE GASTEN.

Het bloeije meer en moer!

EEN GAST.

Hoe zalig zitten we, onder 't dak
Des Gastheers, aan zijn' disch,
Daar, tot genot en tot gemak,
Deez' zaal voortrefflijk is;
Zijn keuken gaf ons fijn gepluis,
Zijn kelder deed hem eer;
Men drink' de Welvaart van dit Huis,
Het bloeije meer en meer!

ALLEN.

Het bloeije meer en meer!

EEN GAST.

Wij danken al, wie werkzaam was,
Voor 't aangenaam genot;
Wij wenschen met dit zelfde glas:
De welvaart zij hun lot;
Maar bovenal, dat nimmer kruis
Des Gastheers woning deer';
Groot zij de Welvaart van dit Huis,
Het bloeije meer en meer!

ALLEN.

Het bloeije meer en meer!

DE GASTHEER.

Vergun ons, waarde vriendschaar!
Dit glas van dankbaarheid;
Uw vrolijkheid was saus, voorwaar!
Op 't geen u was bereid;
'k Vereenig mij bij 't vreugdgedruisch,
En dank u voor al de eer;
Groot zij de Welvaart van elks Huis,
Het bloeije meer en meer!

ALLEN.

Het bloeije meer en meer!

Het glaasje op de valreep.

Wijze: *L'age à su borner nos dèsiirs.*

Wanneer ge een' vriend, die 't land verlaat,
 't Vaarwel hebt toegeroepen,
 En droef reeds op de Valreep staat,
 En afklimt in de sloepen;
 Dan drinkt gij nog een glas,
 Als of 't uw smart genas:
 Dan dankt gij nog voor 't goede;} *tweem.*
 Dan wenscht gij, als gij van hem scheidt,} *tweem.*
 Dat hem de Hemel hoede} *tweem.*
 In lange afwezigheid!} *tweem.*

Of keert een dierbre vriend terug
 Uit afgelegen oorden,
 Klimt ge op de Valreep blijde en vlug,
 En stamelt dankbre woorden;
 Dan brengt hij, blij te moê,
 U daar reeds 't welkom toe,
 Met welgevulden beker;} *tweem.*
 Gij drinkt dien, vol tot aan den rand,} *tweem.*
 En dus ook groet hij zeker} *tweem.*
 U en het vaderland.} *tweem.*

Ja, zooveel zoets heeft Vriendschaps-wijn,
 Dien we op de Valreep drinken;
 Zoo zoet is 't, als we, in vreugde of pijn,
 Bij 't gaan en komen, klinken.
 Wij volgen dus dat spoor;
 Het rijtuig is reeds voor.
 Komt, danken wij elkandren} *tweem.*
 Voor 't goed, dat elk den andren deed;} *tweem.*
 Geen tijd moge ooit verandren} *tweem.*
 Den band, dien Vriendschap smeedt.} *tweem.*

Het lagchen.

Wijze: *Partant pour la Syrië.*

Laat andren brommen, dondren,
 In dicht of rijmlarij,
 Om zich te doen bewondren,
 Gansch anders denken wij!
 Laat hen in d' ether zweven,
 Tot aan der englen-wacht:
 Wij achten 't hoogst verheven,} *tweem.*
 Dat, waar men 't meest om licht.} *tweem.*

De mensch, het edelst wezen
 Der schepping, lacht alleen;
 Geen dier, hoe hoog geprezen,
 Hoe vatbaar het ook scheen;
 Hoezeer dan schrandre geesten,
 Door ons ook zijn geacht:
 Wij plaatsen bij de beest} *tweem*.
 Elk hunner, die nooit lacht.} *tweem*.

Het kindje, pas geboren,
 Gelykt bijna een plant;
 Het doet zich weenend hooren,
 Want het ontbeert versland.
 Hoe wordt niet zijn gezigtje
 Door 's moeders oog betracht;
 En juichend kust zij 't wichtje,} *tweem*.
 Wanneer 't voor 't eerst eens lacht.} *tweem*.

Het lagchen is verbonden
Aan welvaart en aan vreugd,
Het zalft der zielen wonden,
Bij ouderdom en jeugd;
Het doet de smart vergeten,
En geeft het ligchaam kracht;
Mistrouwen wij 't geweten} *tweem.*
Van hem, die nimmer lacht!} *tweem.*

**Lucifers geheime instructie;
Of gezang,
*als iemand zich boos maakt op lastig is.***

Wijze: *Lucifer komt ten tweede maal.*

Geen Kap of Beul zijn DEMOCRIET
Genoeg voor alle straffen;
Voor 't geen, waarin geen wet voorziet,
Stond dus nog raad te scliaffen;
Hij heeft dus LUCIFER den last
Van Voerman opgedragen,
En ieder nukvig, narrig kwast
Moet op den Hellewagen, (*tweem.*)

Hij, die in Democrietschen kring
Met lust zich wil bevinden,
Zij ligtgeraakt, noch zonderling,
Bij scherps van gulle vrinden;
Want geeft hij maar een oogenblik
Hier reden, om te klagen,
LUCIFER roept: '*Hij maakt zich dik!*
Smijt hem maar op mijn' Wagen!' (*tweem.*)

Wie hier in DEMOCRIET verkeert,
Moet trotschen hoogmoed wraken;
Hier worden allermeest vereerd,
Die 't meest de pret volmaken;
Geen Orde-lint, geen Star van Vorst,
Zal LUCIFER versagen;
Die roept: '*Hij zet een hooge borst!*
Smakt hem maar op mijn' Wagen!' (*tweem.*)

Wie hypoconder is of droef;
Moet liever hier niet komen.
Waar, wat maar somber lijkt of stroef,
Is, als de pest, te schromen;
LUCIFER houdt daarop de wacht,
Hoort hij hier morren, klagen,
'Die (roept hij) heeft d' azijn in pacht!
Kletst hem maar op mijn? Wagen!' (*tweem.*)

Weg hier met opgeblazen waan!
Geen roem van eigen werken
Kan ooit in DEMOCRÏET bestaan;
Daar mag men niets van merken;
Keen, neen; verwaandheid is maar struif;
Wie kan die hier verdragen?
LUCIFER schreeuwt: '*Verkoopt hij snuif?*
Weg er meê op mijn! Wagen!' (*tweem.*)

Gaat hier 't gezellig drinkglas rond
Gewoonlijk of bij feesten,
Elk zette 't lagchend aan den mond,
Want Bacchus scherpt de geesten;
Geeft iemand, wien men 't glaasje bood,
LUCIFER stof tot klagen,
'Die (zegt hij) *trekt een scheeve toot;*
Wipt hem maar op mijn' Wagen!' (*tweem.*)

Wordt hier 't bevallig Schoon Geslacht
Verschuldigde eer bewezen,
Met geestdrift hulde toegebracht,
En Vrouw of Maagd geprezen;
Wee hem, die in dien eerdienst faalt,
Voor hem zal 't euvel dagen;
Wie voor Dioon *den neus ophaalt,*
Bah! - bruit hem op den Wagen! (*tweem.*)